

Bierzmowanie - definicja i jak wygląda liturgia sakramentu bierzmowania

Bierzmowanie to jeden z sakramentów, który ma na celu wprowadzenie młodego człowieka na wyższy stopień wtajemniczenia chrześcijańskiego. Podczas liturgii sakramentu bierzmowania kandydatowi biskup nadaje wybrane imię świętego, a wszystko odbywa się w towarzystwie świadka.

Bierzmowanie jest dopełnieniem sakramentu Chrztu Świętego. To sakrament inicjacji chrześcijańskiej - katolickiej, prawosławnej i anglikańskiej i świadczy o dojrzałości wiary, dlatego poprzedzają go nauki przygotowawcze.

Co to jest bierzmowanie

To jeden z siedmiu sakramentów Kościoła, do którego przystępuje młodzież między 14. a 18. rokiem życia. To deklaracja wiary. Nazwa „bierzmowanie” powstała od staropolskiego słowa „bierzmo”, które oznaczało belkę podtrzymującą dom, drewniany strop - **bierzmowanie to zatem podtrzymywanie, umacnianie wiary.**

W Kościele rzymskokatolickim bierzmowanie odgrywa rolę świadomego wyznania wiary dokonywanego w wieku dorosłym lub zbliżonym do dorosłego. Jest to niejako powtórzenie przyrzeczeń chrzcielnych.

Bierzmowanie - przebieg krok po kroku

W większości przypadków sakrament bierzmowania **jest udzielany podczas mszy świętej w kościele.** Czas trwania liturgii z udzieleniem sakramentu wynosi około 1,5-2 godzin.

Przebieg sakramentu bierzmowania rozpoczyna się **tuż po odczytaniu Ewangelii**, kiedy to proboszcz bądź kapłan przedstawia biskupowi

kandydatów do bierzmowania. Wówczas ma miejsce następujący dialog:

Kapłan: Czcigodny Ojcze, Kościół święty prosi przeze mnie o udzielenie sakramentu bierzmowania zgromadzonej tu młodzieży.

Biskup: Czy młodzież ta wie, jak wielki dar otrzymuje w tym sakramencie i czy przygotowała się należycie do jego przyjęcia?

Kapłan: Jestem przekonany, że wszyscy przygotowali się do bierzmowania, uczestniczyli bowiem przez szereg dni w słuchaniu słowa Bożego i wspólnej modlitwie oraz przystąpili do sakramentu pokuty.

Biskup: Droga Młodzieży, powiedzcie przed zgromadzonym tu Kościołem, jakich łask oczekujecie od Boga w tym sakramencie?

Kandydaci: Pragniemy, aby Duch Święty, którego otrzymamy, umocnił nas do mężnego wyznawania wiary i do postępowania według jej zasad.

Wszyscy zgromadzeni: Amen.

Biskup wygłasza homilię, w której objaśnia znaczenie sakramentu. Po wysłuchaniu kandydaci odnawiają przyrzeczenia chrzcielne.

Biskup: Pytam każdego z was: czy wyrzekasz się szatana, wszystkich jego spraw i zwodniczych obietnic?

Kandydaci: Wyrzekam się.

Biskup: Czy wierzysz w Boga Ojca wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi?

Kandydaci: Wierzę.

Biskup: Czy wierzysz w Jezusa Chrystusa, Syna Jego jedyne, Pana naszego, narodzonego z Maryi Dziewicy, umęczonego i pogrzebanego, który powstał z martwych i zasiada po prawicy Ojca?

Kandydaci: Wierzę.

Biskup: Czy wierzysz w Ducha Świętego, Pana i Ożywiciela, którego masz dzisiaj otrzymać w sakramencie bierzmowania, tak jak Apostołowie otrzymali Go w dzień Pięćdziesiątnicy?

Kandydaci: Wierzę.

Biskup: Czy wierzysz w święty Kościół powszechny, obcowanie Świętych, odpuszczenie grzechów, zmartwychwstanie ciała i życie wieczne?

Kandydaci: Wierzę.

Biskup: Taka jest nasza wiara. Taka jest wiara Kościoła, której wyznawanie jest naszą chlubą w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

Wszyscy zgromadzeni: Amen.

Po odnowieniu przyrzeczeń, biskup zwrócony w stronę zgromadzonych wiernych mówi:

Najmilsi, prosimy Boga Ojca wszechmogącego, aby łaskawie zesłał Ducha Świętego na te przybrane dzieci swoje, odrodzone już na chrzcie do życia wiecznego. Niech Duch Święty umocni je swoimi darami i przez swoje namaszczenie upodobni do Chrystusa, Syna Bożego.

Przez krótką chwilę wszyscy zgromadzeni modlą się w ciszy. Potem biskup **wyciąga ręce nad kandydatami** (gest ten jest znakiem daru Ducha Świętego) i wypowiada:

Boże wszechmogący, Ojciec naszego Pana, Jezusa Chrystusa, który odrodziłeś te sługi swoje przez wodę i Ducha Świętego i uwolniłeś ich od grzechu, ześlij na nich Ducha Świętego Pocieszyciela, daj im ducha mądrości i rozumu, ducha rady i męstwa, ducha umiejętności i pobożności, napelnij ich duchem bojaźni Twojej. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Kolejnym i jednocześnie kluczowym elementem bierzmowania, jest **namaszczenie krzyżem dokonywane wraz z nałożeniem ręki szafarza**. Imię patrona podaje sam bierzmowany tuż przed nim. W trakcie namaszczenia świadek bierzmowania stoi za kandydatem i trzyma prawą rękę na jego na prawym ramieniu. Biskup kreśli świętym olejem znak krzyża na czole każdego kandydata z osobna, wypowiada słowa zaczynając od wybranego przez kandydata **imienia do bierzmowania**.

Biskup: „X., Przyjmij znamię daru Ducha Świętego”

Bierzmowany odpowiada: Amen.

Biskup: Pokój z tobą.

Bierzmowany: I z duchem twoim.

Po modlitwie powszechnej msza święta przebiega już według stałego porządku, a podczas końcowych obrzędów są poświęcane **pamiętki bierzmowania**, a biskup udziela błogosławieństwa.